

Tid de skulle ud; efter den nye Lov skulle de mange Gange ud det meste af Aaret. Men for nu at tale om de 8 Timer, saa tage vi først det, der er det ordinære, naar de sejle. Det er skiftevis 11 $\frac{1}{2}$ og 12 $\frac{1}{2}$ Time. Men deres Frivagt er heller ikke fri, saa Fyrbøderne erklære, at de have ingen Dag under 16 Timer. Dertil kommer, at de mange Gange have en ganske uafbrudt Arbejdstid, f. Eks. i Torpedobaadene, hvor de ikke kunne komme i Seng, eller hvor der er Fart baade Dag og Nat, hvor der er baade Dag- og Natprøve. I de gamle Baade er der ikke en Gang Adgang for dem til at rense og vaske sig. De maa smide sig paa Kulsækkene i Fyrrummet lige paa Stedet. Det er rigtignok noget ganske andet end den idylliske 8 Timers Dag, Ministeren talte om. Der kan blive sagt: Det maa de gøre. Ja, naturligvis maa de gøre det; men det betales bare ikke; det er det, jeg vil fremhæve. I de ældre Torpedobaade er der ingen Mulighed for, at de kunne komme i Køjen, for de kunne ikke blive rensede. Før var der 3 Mand i Torpedobaadene. Nu er der kun 2 i de mindre. Betjeningen bliver knappere og knappere, og vistnok til Skade ikke alene for dem, der blive tilbage, men ogsaa for den sikre Tjeneste om Bord. Fyrbøderne erklære, at før var der en Overfyrbøder og en Assistent ved opretstaaende Kedler. Der skulde efter de Rammer, vi have opstillet i Forsvarslovene, være 20 Overfyrbødere. Der er i dette Øjeblik 1, siger og skriver een. Hvorfor er nu det Tilfældet? Det kommer ganske simpelt af, at vi vel have lavet Lønningsrammer, men de ere af den Beskaffenhed, at en Overfyrbøder gaar fra 1,404 Kr. ned til 1,116 Kr., altsaa ca. 300 Kr. ned. Derfor kunne vi vel lave Rammer, men ikke putte Folk i dem; det sidste er noget ganske andet end det første. Nu mener man ganske vist ved den nye Ordning at have faaet nogle Folk, som skulde kunne blive Overfyrbødere; men det vil sikkert vise sig at gaa med dem som med de andre Maskinfolk, man har udannet. Uagtet man stiller dem saadan, at de ikke lære nok til at betjene Maskiner i det private Liv, vil det nok vise sig, at disse Folk ville tage Maskinisteksamen privat og dermed forsvinde fra Flaaden og de daarligt lønnede Pladser der.

Det, jeg har villet sige, er, at man ikke har været i Stand til at skaffe sig de nødvendige dygtige Folk til Flaaden, som man behøver, fordi Lønnen er for lav, og

jeg kommer da her til et Punkt, som maaske kan have nogen Forbindelse med det af mig omtalte Spørgsmaal. Der fandt i Sommer en meget beklagelig Ulykke Stedovre ved Aarhus paa Torpedobaaden „Hayhesten“, idet Kedlerne sprængtes, og flere Folk kom til Skade, 3 maatte lade Livet. Hvorvidt de andre ere blevne saa angrebne, at de ville faa Møn af det i Fremtiden, ved jeg ikke; men i hvert Fald, 3 døde. Dette Skib har jeg haft Lejlighed til at omtale før, ganske vist under andre Forhold. Om det er Skibets Skyld, eller det er Uheldet, der forfølger det, ved jeg ikke. Jeg omtalte i 1905—06, Sp. 671, at „Hayhesten“ en Gang i Køge Bugt havde lagt sig om paa Siden, saa Skorstenen laa vandret, og der druknede derved en Reserveløjtnant. Jeg spurgte den daværende Marineminister, hvorledes det forholdt sig, om der vilde blive foretaget en Undersøgelse. Jeg ved ikke, om ærede Medlemmer have hørt noget om denne Sag, jeg har i ethvert Tilfælde ikke hørt noget derom. Nu foregik Begravelsen af disse Folk med den sædvanlige Pomp, med stor militær Honor og militaristisk Tale af en meget krigsbegeistret Præst og alt dette. Men der var noget, man ikke hørte noget om, og det var, hvem der havde Skylden og Ansvaret. Man har sagt, at de ombordværende havde Skylden, at de ikke havde passet Vandstanden. Det er muligt, det er saaledes, jeg ved det ikke. Men jeg antager, at det vil fremgaa af den Undersøgelse, der formentlig har fundet Sted, og som jeg haaber maa blive forelagt Rigsdagen. Men hvordan det er eller ikke er, vil jeg hævde, at det meget vel kan have nogen Forbindelse med de af mig omtalte lave Lønninger for Fyrbøderne indenfor Søværnet. Der var om Bord kun to faste Fyrbødere, og de vare ikke kendte med Materialet om Bord. Fyrbøderne paastaa, at der skal ganske specielt Kendskab til at betjene Kedler, Pumper o. s. v. i en Torpedobaad, og der er meget knap Plads om Bord, saa der maa handles hurtigt, da Torpedobaade tidt gaa for meget stærk Fart. Det er vel ogsaa noget af det, der har angrebet „Hayhesten“, at den hele Tiden skulde gaa med fuld Kraft for at følge med de andre, da den er noget ældre. Der siges, at Vandstanden var for lav, og at det var Skylden. Da Marineingeniøren blev kaldt ind, vilde han slaa løs for Pumperne, men det viste sig, at de ikke virkede. Jeg ved ikke, om dette er rigtigt, men hvis det er Tilfældet, og